

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/103/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010951
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010951.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 16.03.2022 pod sp. zn. 27Nt/14/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.08.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Galanta podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B., na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/57/2018, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že dňa 27.08.2021 podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania sp. zn. 1T/57/2018, ktorý prednesom na verejnom zasadnutí odôvodnil tým, že bol odsúdený trestným rozkazom, proti ktorému sa nemohol odvolať a ani ho nevidel, nachádzal sa totiž vtedy mimo územia Slovenska a nemohol si ho prevziať.

Okresný súd vypočul A. B., otca odsúdeného, ktorý uviedol, že za ním vtedy došla polícia, že hľadajú „B.“, tak povedal, že to je on, no oni že hľadajú syna, na čo odvetil, že je v zahraničí. Aj tak mu však dali podpísať doručenkú a on zásielku prevzal.

Z obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/57/2018 okresný súd zistil, že odsúdený A. B. bol odsúdený rozsudkom zo dňa 25.02.2019 uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len TZ“) a bol mu uložený nepodmienečný úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace, ako i súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 30 mesiacov, pri zrušení výrokov o treste v rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/104/2016 a 2T/79/2017. Rozsudok bol odsúdenému zasielaný na adresu, ktorú neuviedol ako svoju adresu na doručovania písomností, a následne na pokyn sudcu bol doručovaný prostredníctvom polície, ktorá ju podľa priloženého vyjadrenia a doručenký doručila osobne odsúdenému dňa 12.07.2019.

Otázka doručenia rozhodnutia sa rieši v pôvodnom konaní a v prípade väd sa zabezpečí riadne doručenie rozhodnutia. Okolnosti uvádzané odsúdeným nepredstavujú podľa názoru okresného súdu dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 TP, keďže sa nijako netýkajú zistenia skutkového stavu pre rozhodnutie a nemôžu tento nijako zmeniť.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený A. B., ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že skutočnosť, že bolo rozhodnutie prvostupňového súdu doručené neoprávnenej osobe, je skutočnosť súdu v pôvodnom konaní neznáma,

ktorá je spôsobilá vyvolať obnovu konania. Odsúdený je názoru, že polícia napriek vedomosti o jeho pobyte nepostupovala pri doručovaní prvostupňového rozhodnutia dôsledne, ba až nedbanlivo. Z hlásenia zo dňa 12.07.2019, mimochodom deň "doručenia" vyplýva, že odsúdený uviedol adresu na ktorej sa zdržiava a uviedol aj telefonický kontakt./vid' č.l.121 /

Táto skutočnosť aj napriek tomu, že je obsahom spisového materiálu nebola zohľadnená a senát na túto argumentáciu nereagoval ani v odôvodnení uznesenia. Navyše pracovníci polície napriek osobnej znalosti odsúdeného, ktorý je viackrát súdne trestanou osobou, nechali rozhodnutie súdu prevziať jeho otca. Odsúdeného zaráža, že v podnete na vydanie EZR zo dňa 17.07.2019 / č.l. 128/ sa konštatuje, že "vykonanými previerkami bol získaný poznatok, že hľadaná osoba /odsúdený/sa zdržiava v Rakúsku u svojej matky, ktorá tam býva najmenej 10 rokov". Napriek tejto skutočnosti bol rozsudok prvostupňového súdu "doručený" a uplynutím lehoty na podanie opravného prostriedku aj právoplatný.

To všetko napriek skutočnosti, že odsúdený objektívne nemohol rozhodnutie prevziať. Odsúdený má za to, že sa senát Okresného súdu Galanta 27Nt dôsledne nevysporiadal s argumentáciou vo vzťahu k odôvodneniu uznesenia, ktorým zamietol povolenie obnovy konania. Odsúdený má dojem, že sa senát nedostatočne vysporiadal s jeho argumentáciou a v odôvodnení použitím stereotypných formulácií v ňom vzbudzuje podozrenie, že sa senát nedostatočne zaoberal konkrétnymi okolnosťami danej veci, preto žiadal, aby sťažnostný súd uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd ako nadriadený orgán na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť ich nesprávnosť. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že krajský súd po splnení preskúmvacej povinnosti zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je dostatočné a aj napriek tomu, že je stručné, zodpovedá ustanoveniu § 176 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd preskúmaním predloženej veci zistil, že okresný súd sa dôsledne zaoberal všetkými dôvodmi, ktoré odsúdený uvádzal vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia správne, presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil ich neopodstatnenosť. Krajský súd sa v celom rozsahu s týmto odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje a v zásade na toto odkazuje. Skutočnosť, že odsúdený sa s odôvodnením napadnutého uznesenia nestotožňuje a nesúhlasí s ním, neznamena, že dotknuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné.

Pokiaľ ide o sťažnostné dôvody odsúdeného treba uviesť, že tieto sú v podstate totožné s dôvodmi, ktoré odsúdený uvádzal v návrhu na povolenie obnovy konania a na základe ktorých sa domáhal, aby bola v jeho trestnej veci obnova konania povolená. To, že odsúdený trvá na tom, že ním navrhované dôkazy sú nové, nie je rozhodné a postačujúce pre splnenie podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por.

V tejto súvislosti je potrebné odsúdeného upozorniť, že v zmysle citovaného právneho ustanovenia musí ísť o dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa.

Poukazovanie na nedoručenie rozsudku súdu prvého stupňa zákonným spôsobom takýmito dôkazmi nie sú.

Predmetnou procesne relevantnou otázkou sa totižto zaoberal aj dovolací súd vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. 2Tdo/89/2021 zo dňa 07.12.2021, kde Najvyšší súd SR na strane 4-5 uznesenia konštatoval, že „nie pochybnosť o doručení rozsudku súdu prvého stupňa. Na č.l. 117 spisu sa nachádza doručka, ktorá je podpísaná obvineným (identickým podpisom ako na iných, v spise sa nachádzajúcich či už podaniach alebo zápisniciach, ktoré obvinený podpísal), pričom fakt, že rozsudok mu bol doručovaný

prostredníctvom OO PZ Sereď vyplýva aj z oznámenia príslušného OO PZ z č.l. 120. Možno preto jednoznačne ustáliť, že obvinenému bol rozsudok riadne doručený 12. júla 2019. Vychádzajúc z uvedeného vo vzťahu k predmetnému prípadu možno konštatovať, že obvinený A. B. nesplnil podmienku dovolania podľa § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, a to využitie zákonného práva podať riadny opravný prostriedok. Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľnou vadou dovolania, ktorá má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.“

Skutočnosti, ktoré by mali podľa predstáv odsúdeného ním navrhované dôkazy objasniť, boli predmetom dokazovania v pôvodnom konaní so záverom o nepochybnom preukázaní doručenia napadnutého rozsudku a neprípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku.

S poukazom na uvedené sa krajský súd stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že odsúdeným navrhované dôkazy nemajú povahu nových dôkazov súdu skôr neznámych tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by v zmysle citovaného právneho ustanovenia boli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi spôsobilé privodiť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu odsúdeným namietaného právoplatného trestného rozkazu.

V tejto súvislosti ani krajský súd argumenty odsúdeného uplatnené v sťažnosti neakceptoval a považuje ich za nedôvodné.

Keďže krajský súd ako nadriadený orgán pri plnení prieskumnej povinnosti nezistil, že by výrok napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku bolo v rozpore so stavom veci a zákonu, rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného A. B. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.